

[Ludvigsen.]

Men eet har alle disse været enige om: at udelukke det frie Fiskeri, naar de selv havde besat hver eneste Plads, som der kunde staa et Bundgarn paa, og i øvrigt indrettet sig, som de selv vilde, uanset hvad Fiskeriloven havde bestemt. Naar der i Loven staaar, at naar en Bundgarns-plads er lovlig besat med et Garn, der mindst maaler i Ringen 38 Meter i Omkreds, har vedkommende Ejer Ret til den i 3 Aar, hvorefter den paa ny er fri og kun kan erhverves enten ved Lodtrækning med andre Fiskere, der ønsker at komme i Besiddelse af Pladsen de efterfølgende 3 Aar, eller ved, at der ingen er, der ønsker at trække Lod med vedkommende. Men her har man i Vedtægten sat 5 Aar trods Lovens 3 Aar. Ufatteligt er det, at man i Administrationen har tolereret saadanne Bestemmelser i en Vedtægt, der betyder en Forlængelse af Brugsretten. Ej heller maa Handel med Pladser finde Sted eller Pladsen overgaa som Arv til Andenmand. Men heller ikke her er der sket Loven Fyldest, til Skade for mange andre, der af disse Grunde har maattet ud for at fægte sig noget andet til. Og det værste er, at paa disse urimelige Forhold raader det foreliggende Forslag ikke Bod.

Jeg vil gerne standse her, fordi der her er en Bestemmelse, som vi møder andetseeds i Lovforslaget, og som i sin Virkning er stik modsat. Som jeg oplyste, skal et Bundgarn for at faa den Beskyttelse, jeg her har gjort Rede for, maale mindst 38 Meter i Ringen. Hvorfor har man nu sagt: mindst 38 Meter? For det første har man ikke villet sætte 37 Meter eller mindre, for saa vilde det føre til for vid en Beskyttelse. Deri er jeg enig. Men naar Fiskerne har disse Maal eller meget større Maal, er det, fordi med Størrelsen følger Fiskedygtigheden. Dette afhænger dog for Bundgarnenes Vedkommende noget af, om de er anbragt paa et Sted med en stærk eller en mild Strøm. Paa den stærke Strøm vil et mindre Bundgarn kunne staa bedre og bevare Fiskedygtigheden længere end et stort Bundgarn. Strømmen tager stærkere i det store og bringer det snarere i Uorden end det lille Garn. Nu er man blevet ved 38 Meter. Det er der heller ikke noget galt i. Men gaar vi nu til den anden Paragraf, gaar man den stik modsatte Vej. Der siger man: Maaler Redskabet mere end 20 Meter, er det ulovligt og maa ikke bruges. Man kan sige, at det ogsaa er et helt andet Redskab; det drejer sig om, og det er ogsaa rigtigt. Det er et Vaad. Men hvad der

gælder for Bundgarn, at Fiskedygtigheden følger med Størrelsen, gælder sandelig ogsaa for Vaad, og 20 Meter er akkurat en Trediedel af den Størrelse, der nu bruges. Men dette Forhold skal jeg senere gøre nogle Bemærkninger om. Selvfølgelig er det ikke Mening, at der ikke skulde kunne oprettes Vedtægter; selv om jeg meget vel tror, at de kunde undværes, ved at en Fiskerilov bygges op efter et andet Princip med nogle lettere foranderlige Paragraffer, der hurtigt kunde føres ud i det praktiske Fiskeri, naar visse Forhold talte derfor, ønsker jeg ikke dette. Jeg er i fuld Overensstemmelse med det Udvalg, som har foreslaaet Vedtægtsparagraffen i den Form, den Gang efter Gang har faaet i de mange Aar. Arbejdet har staaet paa, hvor den hvert Aar har været drøftet paa Fiskernes aarlige Generalforsamlinger, og hvor der hver Gang har været Flertal for den. Men hver Gang har vi ment, at Flertallet skulde være større, mere vejledende for Regering og Rigsdag; før vi endelig kom frem med det. Indtil sidste Gang, da en ren Tilfældighed gjorde, at dette Flertal blev et Mindretal, naturligvis et meget stort Mindretal. Aarsagen til denne Kovending var, at Generalforsamlingen fandt Sted lige under de store Rejsevanskeligheder, hvor Is og Sne spærrede alle Veje; og Oppositionen viste ikke den Loyalitet, som der var vist af Flertallet tidligere. Og uagtet man Gang paa Gang fra den Side havde hævdet, at Loven, som den var, var god nok, og det hastede ikke, frem skulde den, og frem kom den saa som det Forslag, der er optrykt i det foreliggende Lovforslag. Men det er ikke det Forslag, der har Flertal i den danske Fiskerbefolkning. Det er heller ikke det af Dansk Fiskeriforenings Bestyrelse eller det store Udvalg gennem mange Aars Arbejde udarbejdede og vel gennemtænkte Forslag. Der har da ogsaa ude i Landet været afholdt store Protestmøder imod navnlig Vedtægtsparagraffens Affattelse, og disse Protester vil vokse voldsomt i den kommende Tid og blive farlige for hele Organisationens.

Jeg har alle Dage fraraadet at føre en Politik, der favoriserede det ene Fiskesystem paa det andets Bekostning. Hele det danske Fiskevands Struktur og naturlige Betingelser gør, at der kan fiskes ikke alene med faststaaende Redskaber, men lige saa vel med løse, bevægelige Redskaber. Vanskeliggør man nu det frie Fiskeri, saa det bliver stagnerende, vil det faststaaende Fiskeri ødelægge sig selv, idet der saa vil mangle den Fornyelse af Havbundens Vegetation og derigennem Vækst- og Livsbe-